

„EDINOST“

izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri pop. — Naročnina znaša: za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K in za en mesec 2 K. — Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se upravnštvo ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamične številke po 6 stot. (3 nč.); izven Trsta pa po 8 st.

Telefon številka 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglašit. itd., se računajo po pogodbi. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi e ne vračajo. Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo v ulici **Molin piccolo št. 3, II. nadstr.** Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna: ulica Carintia št. 12.

Naše načelo.

V.

Vsikdar smo bili mi branitelji in propagatorji ideje celokupnosti slovenskega naroda. Bili smo in ostanemo, ker uverjenje nam pravi, da le v principu solidarnosti je rešitev za nas. Le tedaj, če pride do splošnega priznanja načela vzajemne pomoči, le če zmaga spoznanje, da se moramo ohraniti vsi, kar nas sestavlja skupnost našega naroda, če se sploh hočemo ohraniti kakor narod, in le če bo praktično nastopanje nas vseh v zmišlu tega spoznanja: se moremo nadeti bodočnosti!

Vsak narod mora imeti svoje središče, odkjer mu prihajajo impulzi za gospodarski napredek, kulturni razvoj in politične borbe. Središča so sredi naroda. Kakor ima narod francoski svoj Pariz, tako moramo mi imeti — lepo razmerno — svojo osrednjo pokrajino z narodno prestolnico. Mi govorimo marsikatero trpko besedo radi razmer na Kranjskem, ali za nas te razmere sploh ne morejo postati nikdar tako slabe, da bi hoteli deželi kranjski, oziroma nje glavnemu mestu, odrekniti prvenstvo.

Ali s častjo so spojene tudi dolžnosti, a velik del dolžnosti dežele kranjske kakor osrednje pokrajine vsega naroda, pada na nje glavno korporacijo — na deželni zbor.

Ni nam prijetno, da moramo izjaviti to, a povedano mora biti v interesu narodnem, da je deželni zbor kranjski do sedaj le v mali meri zadoščal tej svoji dolžnosti in da smo ga le redkokada videli na višini svoje naloge nasproti vsemu narodu.

In vzrok temu? Mari naj dvomimo na značaju in rodoljubju slovenskih členov te korporacije? Mar jim moremo očitati, da nimajo srea za blaginjo in bodočnost naroda? Mari jim smemo predčivati, da nimajo zmišla in razuma za položanje rojakov ob periferiji in da nimajo občutja žanjim? Ne, ne! Na osebah, ki sestavljajo slovensko večino deželnega zbora kranjskega, kakor takih, ne teži nobena krivda; krive so marveč razmere v zbornici, ki so posledica razmer v vsem javnem in političnem življenju v deželi. Kakor osebe, kakor posamičniki, iz katerih govori individualno čustvovanje, so polni zanimanja in čustvovanja za periferije; so uverjeni, da periferije potrebujejo pomoči; priznavajo, da je v interesu središča, ako se periferije jačijo in da bi bilo usodno za središče samo, ako bi periferije obnemogle; ogorčajo se radi krivic in progaj

njanj, ki jih trpe rojaki ob periferiji in ubirajo tudi strune radikalizma proti onim, ki so ustvarili in ki vzdržujejo toliko krivic...! Kakor oseba, kakor individuvi priznavajo vse to in bi vse radi storili, kakor pristaši stranke pa ne store ničesar!!

Isti vzrok, ki dela, da se čut narodne zavesti na Kranjskem ne razvija dalje, isti vzrok deluje v deželni zbornici, da je ista skoro edino le deželni zbor kranjski in ne ob enem parlament slovenskega naroda. V javnem življenju Kranjske, kjer so duhovi tako strogo ločeni, se je čut pripadnosti k tej ali oni stranki razvil do skrajne meje intenzivnosti; ali neustojljivo je, da v isti meri, kakor se jači ta čut, se manjša zanimanje in tudi zmišl za vse, kar je izven tega boja. In manjša se sosebno zanimanje in umevanje položaja rojakov ob periferiji. Tako je tudi v deželnem zboru. V vsakem poslancu je čut pripadnosti k stranki razvit do skrajne intenzivnosti in iz te se poraja skrajna nasprotnost do druge slovenske stranke.

Kakor je v vsem javnem življenju strankarsko sovražstvo potrgalo vse vezi in noče potegniti tudi v hiši, ko je očevidno, kako ta borba prihaja v prilog skupnemu sovražniku naroda, tako prihaja tudi v deželnem zboru to sovražstvo med slovenskimi strankama do najslabših erupcij. Vse obsodbe vredna obstrukcija konservativne stranke ni nič drugega, nego vulkaničen izbruh tega sovražstva. Kdo se v tem sovražstvu meni za tisto posledico, ki bo vedno delovala, dokler bo trajala, da deželni zbor kranjski ne postane razmerno tistega pomena za slovenski narod, kakoršenega pomena je češki deželni zbor za vseh narod češki! Razmeram v deželi je v posledico do skrajnosti napeto razmerje med obema slovenskimi strankama v deželnem zboru, a iz tega razmerja rase nemški skupini v zbornici močnost, da uživa oblast in izvršuje vpliv, ki jej ne pripada po nobenem naslovu.

Nočemo danes opozarjati na gorostasnost, ki je v tem, da je tisto kranjsko nemštvo tako nerazmerno obilo zastopano v deželnem zboru, in nočemo se danes dotikati vprašanja, da-li res mora tako biti, da-li je res absolutno nemožno, da bi enkrat storili konec temu nesrečnemu razmerju? Računajmo s tem nemškim zastopstvom kakoršno je: manjšina, tretjina zbornice. A mesto da je to zastopstvo res le nemška opozicija in nič drugega, je faktično jezik na tehtnici, katerega (vrhu vsega) čuva in ga pregiblje dobrohoten mu

vladni zistem! Nemštvo kakor odločujoč činitelj v deželnem zboru — to je svinčena teža, ki tišči deželni zbor kranjski v nižino nekake deželne administrativne mašine in ki mu ne daje, da bi se mogel povpeti na višino velikih idealnih nalog nasproti celokupnosti naroda!

Politični pregled.

V Trstu, 17. februarja 1903.

»Nizko nemoralno stališče«. Tako je stališče, na katerem stoji ves vladni zistem v naši Avstriji. »Süddeutsche Presse« je imela prav, ko je napisala to sodbo. — Včeraj opisani poskus presije na jugoslovanske poslance, da bi opustili svojo opozicijo proti vojni predlogi in da bi njihova zastopnika že v odsaku glasovala za isto, res ne zaslučuje drugečnega in morda milejšega označenja.

No, nemoralneje nego grožnje, se zde nam obljube, ki so se delale našim poslancem za slučaj, ako odnehajo od svoje opozicije, oziroma od svojega sklepa glede glasovanja o vojni predlogi. — Če komu kaj obljubim moram biti uverjen, da bom obljubo mogel spolniti. Če obljubujem brez takega prepričanja, je to že čin neodpustne lahkomisljenosti. A kaj naj rečemo še le, ako vlada obljublja kaj, da si niti ne misli na to, da bi obljubo tudi res spolnila, in se zaveda, da bi je ne mogla spolniti, tudi ko bi hotela?!

A to je ravno naš slučaj. Iz poročila v »Südt. Presse« posnemamo, da vlada ni pritiskala le na Jugoslovane vojni predlogi v prilog, ampak tudi na nemško ljudsko stranko in Italijane. Računati pa je z vsa gotovostjo, da ni le pritiskala nanje, ampak da jim je tudi — kakor Jugoslovancem — delala obljube!! In po vedenju toliko nemške ljudske stranke kolikor onega Italijanov — eni so že v odsaku glasovali za predlogo, drugi so se nekam junaško poskrili, če so se morda vendar nekoliko sramovali pred volci — je sklepati, da isti niso odklonili vladnih obljub. Na tem ni dvoma, da morajo biti te obljube (vsaj večinoma) narodno-politične naravi, da veljajo torej za kraje, kjer stoji skupini v boju z drugimi narodnostmi. Torej je iz kože teh poslednjih morejo biti izrezane koncesije, s katerimi je g. Koerber kupil glasove nemške ljudske stranke in Italijanov! Sedaj pa te prosimo, čitatelj, najdi si sam primeren izraz za tako postopanje, ako vlada Slovence delo obljube za bodočnost, a jih dela ob enem tudi njihovim sovražnikom, katerih

glavna zahteva je ravno ta, da Slovenci nič ne dobe?! Nemška ljudska stranka je proti jugu v borbi s štajarskimi in koroškimi Slovenci, tu v Primorju pa smo mi v borbi z Italijani! Vlada pa je obljubljala našim in je ob enem — glasom poročila v mariborskem listu in glasom vidnih dejstev — delala obljube našim nasprotnikom!! Komu misli res spolniti dane obljube!

Ni težko pogoditi tega. Ali pustimo to vprašanje, ampak zabeležimo le fakt, da enim je delala obljube, o katerih je vedela, da jih ne bo mogla spolniti. Ne govori iz nas objestnost ali fanatizem, ampak faktično stanje je tako, da nas ne more zadovoljiti, kdor je storil obljube, ki so Italijane zadovoljile v narodno-političnem pogledu! Mi nismo krivi, da je tako. G. Koerber pa je potem, ko je Italijane in nemško ljudsko stranko že pridobil s obljubami, pošiljal tudi našim obljube! Ali je po takem »Süddeutsche Presse« preojstro sedila, ko je rekla, da postopanje Koerberjevo »kaže na obžalovanja vredno dejstvo, na kako nizko nemoralno stališče je sedanja vlada in kako ničvreden je ves sedanj vladni zistem!«

Mi smo že včeraj odgovorili na te vladne grožnje in obljube: koga zadenejo »težke posledice« in česa se nam je nadeti od obljub. Naj podamo danes še zaključno sodbo mariborskega lista: »Ali ne plačujejo tudi Slovenci davka v krvi in v denarju? Sedaj pa zahteva vlada od njihovih zastopnikov suženjsko pokorščino, ako hočejo Slovenci, da ne izgube vsega, kar jim gre po pravu in zakonu! Tako je bilo v Rimu za časa njega propasti! Niso se držali več zakoni...!«

Seja odbora avstrijskih mest. — Stalni odbor kongresa avstrijskih mest je sklenil zahtevati od vlade sledeče koncesije v prilog mestom: oproščanje od davkov za vsa podjetja mest, ki so na korist prebivalstvu; oproščanje od poštnih pristojbin za dopisovanje v stvarih prenešenega delokroga; prepustitev užitinskega davka občinam; uvedanje občinskih doklad na pivo in prisilno zavarovanje proti požaru.

Prihodnji kongres mest bo meseca maja na Dunaju.

Iz ogrske zbornice. V včerajšnji seji poslanske zbornice nadaljevala se je razprava o vojni predlogi.

Košutovec Szoltar Papp imel je dolg, obstrukcionistični govor, za katerega se zbornica ni prav nič zanimala. Predsednik je toliko njega, kolikor poslanca Lengyela pozval na red radi protidinastičnih izrazov.

pozabnosti — v osamljenju — na vasi je boljše!

— Oh — tudi jaz imam raje vas! — mu je segla Vera v besedo, ki ni umela zmišla njegovih besed.

Lev je zapal v svoj navadni pesimizem. Kakor da je čisto pozabil, da govori z mlado deklico, in je dalje razvijal svoje nazore ter razkrival svoja čustva. O tem je prišla beseda tudi na knjigo. Vera ga je umela le na pol, no, vendar toliko, da je v začudenju gledala nanj. Potem je priznala, da vzlic temu silno želi, da bi jej bilo mogoče mnogo — mnogo čitati.

— Pa kaj čitate? — jo je vprašal on z zanimanjem.

— Ah — malo! — Imena piscev — teh niti ne vem. Ali zato ne smete misliti, da si ne zapominjam tega, kar čitam! — in je, zibajoča se z gornjim telesom in objemivša desno koleno z obema rokama, začela pripovedovati mu navdušeno o svojih najmilejših knjigah. Lice se jej je skoro blestelo od vznemirjenosti in užitka.

(Pride št.)

PODLISTEK.

Na rojstni zemlji.

Epizal **Kaaver-Sándor-Gyalaki**; prevel **M. C.**

XIV.

Obed je že davno bil gotov, a še vedno sta ostala na istem mestu, sedeča eden nasproti drugemu. Samo po sebi je nekako prišlo, da se je med njima razpel razgovor, povsem podoben zaupavanju misli in občutkov. Toliko njemu, kolikor njej je bilo, kakor da se ne poznata še le od včeraj, ampak že davno, in kakor da ne more biti, da bi kar-koli zakrivala eden pred drugim. Ona je bila že sama od sebe odprta duša, ali on ni še našel v svoji dobi človeka, pred katerim bi bil mogel odkriti vso svojo notranjost. A sedaj — je prihajalo samo od sebe, da jej je pripovedoval vse, kar mu je prišlo na um. Ona ga ni umela popolnoma in v vsem, ali zvesto je pazila na vsako besedo. Da je prišel razgovor na Blanšo, on bi jej bil morda to pot vse razkril; no, govor se je obračal o njegovem službovanju in njegovem odhodu iz mesta.

— Tudi sam vam ne vem povedati — je govoril — kako je prišlo, da sem sploh

pal v državno službo. Za časa učenja nisem nikdar mislil na tak razvoj svojega življenja. Najprej sem se bil lotil novinarstva. Ali — nisem našel pravega veselja v tem. Tako sem prišel v domovino in se podal v službo. Vse je nastalo nekako od neugodnega slučaja. Je že tako v nas Slovanih. Nikjer prave premišljenosti — in nezadovoljno je mahnil z roko po zraku, in premišljal je pri sebi, kako je bil že Blanšo zapustil iz strahu pred mračno ekzistenco uradnika, a je potem — vendar pal v to ekzistenco. Sedaj je prvokrat počutil v sebi, kako bi mu težko bilo, da Veri pove svojo zgodovino z Blanšo — in če bi se potem deklica s studom obrnila od njega — ne — on ne bi mogel pripovedovati tega.

— Pa kaj vam ne ugaja služba? — mu je Vera posegla v besedo začudeno, ker ni mogla umeti, kako da more kako opravilo biti človeku težko ali neugodno.

— Kako hočete, da mi bo ugajalo — je nadaljeval Lev razgredo. Na vse zadnje bi še prenašal suhoparno opravilo, ki ga zahteva vsakdanjost. Ako si predstavlja, da je tudi najneznatnejši uradniški razred eden člen v velikem stroju, ki ga predstavlja država — more se človek udati takemu delu in je

vršiti z zadovoljstvom. Ali — pri nas — za Boga dragega! Nočem Vam govoriti o tem. Pri nas ne morete imeti take misli o svojem opravilu. Nismo zastopj na pragu Azije! — in postal je skoro zelen in popolnoma blede suhljatom, tudi brez tega mračnega lica. Potem je nadaljeval: — In — kaj sem že doživel! Kakih ljudi sem srečal, koliko tlačenja, škodoželjnosti, koliko laži, denunciacije — oh — Vaša duša je predobro, da bi Vam smel pripovedovati o tem. Pa vesta vnanji moderni svet! Prepričal sem se, kako vsi ti vspehi v tem svetu ne nudijo svoji odbrani četi nikakega zadovoljstva — niti odškodnino za njihov trud. Izmučeni — izžetega duha in srca — izsušenega telesa ali napihnjenega mesa — doživljajo slednjič ono, za čemer so hitali vedno — in potem v isti hip zopet dalje — dalje — in nikoli ni zadosti. Poznaval sem bogataša, ki je radi svojega napredka izdal svojega očeta, okral brate — postal silen in močan — a potem enkrat ni dobil odlikovanja, po katerem je hlepel, pak se je od žalosti spustil v jok — a tri dni pozneje je umrl. In po takem — naj hlepi po taki sreči — naj se mučim radi nje — naj se mešam v tolpo rakih ljudi! — Verujte mi, v zlatu ni sreča! V

Papp je končal svoj govor ob 2. uri in tričetrt pop., na kar je predsednik zaključil sejo.

Štefan Radić obsojen! Poročali smo že, kako je znani hrvatski pisatelj in publicist Štefan Radić pozvan na odgovor pred sodišče v Mitrovici radi burnega prizora, ki ga je imel, ker je na progi Zemun-Batajnica sprevodnik v madarskem jeziku zahteval od njega karto, in kako je Radić moral zapustiti vlak, ker se ni hotel pokoriti madarskemu pozivu. Povdarjati pa treba zopet, da se je to dogodilo na železnici, ki teče po hrvatski zemlji! Radiću so prisodili mesec dni strogega zapora, da si sta ga branila dva odvetnika, dr. Derenčin in dr. Franeković; a tudi sam obtoženec je imel na razpravi obrambeni govor, ki je bil s pohvalo vsprejet od mno goštevilnega, iz odličnih krogov sestavljenega poslušalstva.

Ali ni bil obsojen samo obtoženec. Branitelj dr. Derenčin je izvajal v svojem obrambnem govoru, da je obtožnica neutemeljena in da je imel Radić prav, a je (branitelj namreč) za to ujel 50 K globe. Tudi mej repliko in dupliko je prišlo do ostrih spopadov med javnim tožiteljem in obema braniteljema.

Tako se je dogodilo v tri grof Khuen-Hedervaryjevega banovanja. Fakt je istotako jednostaven kakor nezasičan: Če nočes v zapor, molči in ne zahtevaj na hrvatski zemlji, da bi s teboj govorili hrvatski! Tako stanje je že neznosno, ker ni le krivično, ampak naravnost poniževalno in zasramovalno! Pa da nimajo Hrvatje dovolj razloga, da pozabijo na vse, kar je nevičnega v njihovem medsebojnem življenju, pak začno misliti na skupno obrambo pred madjarsko prepotenco! Naj se govori kar hoče, naj še tako lepo in mogočno zvené dokazi o vzvišenosti izvestnih programov in načel, ali resnica je vendar-le neupeljiva in nepremična, da v narodih, ki so izpostavljeni silnim napadom in ki se imajo boriti za svojo ekzistenco in bodočnost, je vendar-le interesov, ki so viši in nujnejši, nego izvestna najlepša načela.

Macedonsko vprašanje. Predvčerajšnjem bil je v Sredu javni shod, na katerem so govorniki protestirali proti zapretili voditeljev macedonskega gibanja. Vsprejeta je bila resolucija, ki protestira proti samovoljnemu postopanju vlade. Tudi z dežele došlo je vladni več protestnih brzojavk, vendar ni aretiranje voditeljev provzročilo takega gibanja, kakor se je pričakovalo.

Vlada je dala nadalje zapreti generala Jankova in več drugih agitatorjev v Sredu in po pokrajinskih mestih poseba na bolgarsko-turški meji. Zaplenila je tudi velike množine orožja in strelj va.

Glasom včerajšnjih brzojavk, se je predložil danes veseliam avstrijsko-ruski načrt reform za Macedonijo. Te reforme pa da se omejujejo samo na administrativno polje, dočim se v političnem obziru te zahteva nikakih sprememb t. j. da razmerje med Macedonijo in Turčijo ostane tudi po eventualnem uvedanju zahtevanih reform nespremenjeno.

V londonskih diplomatskih krogih se zatrjuje, da bosti Rusija in Avstrija, ako Turčija ne bo uvela zahtevanih reform, sklicali evropski kongres, na katerem se bo sklepalo o tem, kaj se ima ukreniti, da se ohrani sedanje posestno stanje na Balkanu.

To »mnenje« lodonskih diplomatskih krogov pa je treba seveda vsprejeti s potrebno rezervjo, ker je to prej pobožna želja Anglije, nego namera Avstrije in Rusije. Anglijo namreč zelo peče, da se o sedanjem reševanju nihče ne zmeši zanjo in bi tudi ona rada prišla do besede, kar se ji pa bržkone ne posreči.

Iz Carigrada brzojavljajo, da so se zopet novi oddelki rezervistov pozvali pod orožje.

Tržaške vesti.

»Logica liberalesca«. Pod tem naslovom je »Trieste« priobčil te dni notico, v kateri je po zaslugi označil možno tistih — mož, ki sestavljajo italijansko delegacijo v parlamentu na Dunaju.

Pred nekoliko davi — tako pravi rešeni list — so se pseudoliberalna glasila grozno širokoustila radi izjave posl. Mauronerja v odseku za vojaške stvari ozirom na nove zahteve za vojsko. Ta poslanec je izrekel naravnost in jasno, da Italijani bodo glasovali proti vojni predlogi, ako minister

ne obljubi, da bo uvaževal njihove zahteve po olajševah za one mladeniče, ki so dolžni iti pod orožje. Zahteve Mauronerjeve so bile pametne in pravične in gotovo ga ni, ki ne bi želel, da bi vojna uprava uvaževala iste.

Predvčerajšnjim — nadaljuje »Trieste« — je bilo v odseku glasovanje o vojni predlogi, prav taki, kakor jo je predložila vlada, ki je na zahteve Italijanov jednostavno zmignila z rameni. Vspričo tega dejstva bi moral človek misliti, da so Italijani glasovali proti vojni predlogi. Kaj še! V predvčerajšnji seji so Italijani blesteli se svojo nenavzočnostjo! Lepa — mari ne?! — je ta logika naših pseudoliberalnih poslancev, quasi zastopnikov Trsta!! Bog ve v sled kake »barantije« so oni odločili, da ne bodo delali vladi sitnosti z vojno predlogo, ki je bila — mimogredé bodi omenjeno — vsprejeta s štirimi glasovi večine.

Nadejamo se — govorimo še zmirom s »Triestom« —, da quasi zastopniki Trsta niso zapustili najstrožje opozicije proti vladi brez vsake odškodnine, da vlada sedaj po zaslugi naših parlamentarnih zastopnikov dovoli temu našemu Trstu tisto podporo 21 milijonov, ali vsekolišče, ali da vsaj... osvobodí Trst barantaške stranke, ki ga že leta administrira na škodo gospodarskih interesov in ugleda meščanov.

Sedaj pa naj nam »Trieste« ne šteje v zlo naše odkritosrčnosti! Vse njegovo doedanje postopanje je bilo tako, da tudi do njegove logike ne moremo imeti pravega zaupanja!! Maogokrat že je prav pametno sodil o pseudoliberalni logiki tržaških gospodarjev, a to ga navadno ni oviralo, da mu ne bi bila ista pseudoliberalna logika ravno dovolj dobra, da se jej je pridružil in je v najlepšem soglasju z istimi pseudoliberalci lomil kopje proti nam Slovencem!

Ves sarkazem proti pseudoliberalni logiki je v resnici le limonada, ako ljudje v svoji opoziciji proti njej niso — logični!!

»Slovenec« priobčuje neko notico, doposlano mu od znane neslovenske strani, v kateri se skuša prikrivati resnica o ríemanjskih dogodkih. Ako se »Slovenec« zdi tako delo častno — svobodno mu! Morda se mu tudi zdi, da tako delo »ne more biti pretežko, da-si prelahko tudi ni«! Vsakako pa bi bilo častneje ako bi stal na strani svojih bratov, ne pa na strani onih, ki so z oboroženo silo razglašali cvetočo katoliško cerkveno obščino.

Dogodki v Ríemanjih. Poročajo nam: V nedeljo dne 15. t. m. so imeli v Ríemanjih praznik »Sretenje« (svečnica). — Zopet je bilo vse polno orožnikov v vasi in zunaj vasi, ki so zaprli vsa pota in vse vhode. Opraviti pa niso imeli nič, ker je bilo vse mirno.

Ríemanjski učitelj je dobil zapoved, da mora privedi v cerkev na latinsko mašo vse šolske otroke. Ko je zvonilo k maši, privedel je učitelj v cerkev 14 otrok. Z njimi je prišlo možkim korakom dva na dva: 29 možkih iz Boršta in ena ženska, služkinja upokojenega učitelja g. Jančarja. Tem se je pridružila tudi ena od treh kuharic g. Krančiča. To so bili vsi verniki novega latinskega kaplana v Ríemanjih. Mej Ríemanjci je bilo splošno razburjenje proti sosedom iz Boršta; glasno so se čule opazke: »Ti možaki bodo še izjavljali v »Elinosti«, da so naši prijatelji!»

Tako je bilo v Ríemanjih; vse drugče pa je bilo v Trstu — v pravoslavni cerkvi. Tu je bilo zbranih nad 300 možkih in ženskih vsake dobe in nai 50 otrok.

Z njimi je bilo navzočih mnogo okol. iz sv. Ivana, Rojana in Štedaja; tudi tržaških delavcev je bilo mnogo notri; cerkev je bila polna. Po dovršanem bogoslužju so se vračali vsi srečni in veseli domov in niso mogli prehaliti lepote obredov in cerkvenega petja. Vse to je nanje vplival evangelijski nedeljski »Izgubljenem sinu«, katerega je čital župnik na glas v sredi cerkve med ljudstvom.

Kaj naj dostavimo temu?

Opozarjali in svarili smo dovolj. Dogodki zadnjih dni pa so nas osvedočili, da hodijo gospodje brezobzirno naprej po svoji poti in da kratijo našemu narodu ne samo vsako svobodo v javnem življenju, ampak končno tudi svobodo vesti! Sedaj jim moremo le še zaklicati: podili ste lisice, a niste mislili na to, da vam pride nasproti medved! Po naše bi se to reklo: z bodali ste razglašali katoliško obščino v Ríemanjih in pripravili pot pravoslavju!

Ne puščajmo se žaliti! Pišajo nam: Premnogokrat moramo poslušati — in zabeleženo je bilo čisto tudi že v tem listu — kako se je godilo temu ali onemu Slovencu, ki je šel kaj kupit v Smolara-ovo prodajalnico papirja in raznih pisarniških potrebščin. Ne dolgo temu je bilo čitati v »Elinosti«, kako so uslužbeni v rešeni prodajalnici — ne da bi imeli povoda v to — zasramovali in žalili nekega poštenega slovenskega kmeta s »ščavom«. In vendar rečemo lahko, da ta tvrdka vsaj tretjino svoje kupčije vrši se Slovenci; vsaj tretjina nje odjemalcev so naši ljudje iz mesta in z dežele. Mesto da bi bila hvaležna našemu življu, pa se godi ravno narobe. Slovenske tiskovine je ne najdete tam, razum morda kakov napis na kaki mednarodni razglednici ali pa kakov molitvenik. A še vse to je skrbno skrito, tako, da v izložbah te tvrdke ne vidiš nikdar ni najmanjšega znaka slovenskega. Tu vidiš angleških, francoskih, nemških, laških in ne vem kakih razglednic; v izložbenih oknih vidiš grupirane razne barve in znake raznih narodnosti (celó avstrijskih moreš zapaziti v — kakem kotičku!), ali slovenskega znamenja nisi še videl nikdar!

Kajigovezi te tvrdke kar razmečejo zamčljivo slovenske knjige. Nje tiskarji pa so med najhujšimi agitatorji, izlasti za časa volitev.

Ja ob takih razmerah nimamo Sloveni v Trstu ni ene svoje prodajalnice papirja in pisarniških potrebščin! To je nedostatek, kateremu se bo moralo odpomoči. Dotlej pa glejmo vsaj, da bomo zahajali v take prodajalnice, kjer smo gotovi, da ne bomo žaljeni! V tem pogledu je priporočanja vredna Stokelova tvrdka. Nje glavar je sicer Italijan po prepričanju, ali nam ni znan še noben slučaj, da bi bil moral kdo občutiti to tudi v prodajalnici. Kdor je prišel, ta je uljudno postrežen. Vrhu tega je ta tvrdka dobro založena z vsemi pisarniškiimi potrebščinami, z vsem, kar spada v to stroko!

»Ringraziamenti«. Pod tem naslovom čitamo v današnjem »Piccolu«, da so v njegovo uredništvo prišle nekatere sorodnice žrtev laškega februarja in naprosile, naj se v njih imenu in v imenu vseh preostalih po februarjskih žrtvah izreče zahvala obščini za podporo in spomenik, eksekutivi socijalistične stranke za prireditev spreveda itd. Med drugim so izrekle zahvalo tudi Pittoniju, ki je govoril na grobu, in — Hortisu, pa ne vemo za kaj. Soderugu Kopaču, ki je tudi govoril na grobu, a v slovenskem jeziku, pa se ne izreka nikaka zahvala, menda zato ne, ker je govoril — slovensko. Mi smo sicer prepričani, da sodrug Kopač ni govoril radi tega, da bi se mu izrekala javna zahvala, a s takim preziranjem se ne žali samo govornika, marveč tudi vse one tisoče slovenskih delavcev, ki so bili v sprevedu in so padli žrtvam izkazali tako zasluženo čast. Dovolj žalostno je, da se tudi o taki slovesni priliki ne more pozabiti na narodno mržnjo.

Za koncert »Dalmatinskega skupa«. ki se bo vršil v četrtek zvečer, je določen nastopni vsposed:

I. del.

1. Gervais: »Hrvatski dom«, igra orkester. 2. Smetana: ouverture opere »Libuša«, igra orkester. 3. Čajkovsky: I. ouverture miniature, II. danses caracteristiques, iz suite »Kreštalica«, igra orkester. 4. a) Hatze: »Kad mladiljah umrieti«, b) Hatze: »Tie, c) Lisinski: »Zrko moja, Zrko mila«, tužaljka iz opere »Porin«, peva g. E. vitez Cammarota, spremlja na glasovirju gosp. Jos. Mandić.

II. del.

5. Josip Mandić: iz opere »Petar Svačić«: a) preludij — igra orkester, b) prolog — peva ob spremljanju orkestra gosp. dr. F. Černe, c) Svačića nastopna pesem (saje) — peva ob spremljevanju orkestra gosp. E. vitez Cammarota, d) introdukcija kronanja (pristopanje velikašev v dvorano kronanja — igra orkester, e) prizor 1 (prvi del) dejanje II. (Ja sve mislim i razmišljam) — peva ob spremljevanju orkestra gosp. D. Bolonić, f) Finale opere: a) mrtvaška pesem — igra orkester, b) Svačićeva oprostna pesem — peva ob spremljevanju orkestra g. E. vitez Cammarota.

Besede koncertnih komadov, ki se imajo pevati, bodo natisnjene pozneje. — Libreto »Petra Svačića« se dobiva pri čuvarju »Dalmatinskega Skupa« po 20 nvč.

Ob enem smo naprošeni od odbora »Dalmatinskega skupa«, naj včerajšjo no-

tico popravimo v toliko, da se ne bo plačevala vstopnina in da se tudi darovi ne bodo vsprejemali! — Dotična opazka je namreč po neljubi pomoti došla v notico o koncertu »Dalm. skupa«.

Sijajna maskarada »Trž. Sokola«. — Odbor »Tržaškega Sokola« nam naznanja, da je že razposlal vabila na sijajno maskarado, ki se bo vršila v nedeljo, dne 22. t. m. v gledališču »Goldoni« (prej »Armonia«). Ker je pa mogoče, da se komu po pomoti ni poslalo vabilo, prosi se, naj se dotičnik zglaš v našem uredništvu ali pri telovadnem učitelju, bratu Bergantu, v društveni telovadnici, kjer se mu izroči vabilo. Lože in vstopnice dobivajo se v »Trgovinski kavarni«, v nedeljo zvečer pred maskarado pa se bodo dobivale v gledališču.

»Ustajenje«. V četrtek se bo predstavljal v gledališču »Fenice« na italijanskem jeziku drama »Ustajenje«, prirejena po zadnjem istoimnem romanu slavnega ruskega pisatelja grofa Leva Tolstojga. Kdor razume italijanski, naj bi ne zamudil te ugodne prilike.

Za možko podružnico družbe sv. Cirila in Metodija v Trstu so darovali: Gg. Pegan Ernest Krže Martin, Srk Josip, Iuamo Fran in Pajnič Alojzij vsak po 10 K, skupaj 50 K. — (To svoto) je blagajništvo že davno prejelo, z nalogom, naj počaka z objavo, dokler izroči še šesti člena družbe objubljenega svoto 10 K, katere pa ni bilo mogoče dobiti dosedaj. — Nadalje so darovali: G. G. za dobljeno stavo nakarambolu K 1 in Kibie 2 K. — Zapuščina umrlega posestnika Žagarja v Bazovici 10 K, gg. M. in Lužnar mesto vstopnice na plesni venčeku »Tržaškega pod. in bralnega društva« po 40 st.

Na svatbi g. Suban z g. Tomažičem se je nabralo 10 K.

Kostimirani ples, ki ga prihodnjo soboto priredé naše dame v čitalnici, bo res nekaj izrednega. Zanimanje je že toliko, da se je bati, da bo dvorana premala. Umevno je to zanimanje: saj je ta priredba zasnovana z namenom, da podpremo naše šole!

Vstopnice se dobivajo pri gospej dr. Rybačevi, ulica Spiridione št. 3. Kdor je še nima, a se želi udeležiti, obrne naj se do omenjene gospe.

»Slovanska čitalnica« naznanja, da za prihodnjo soboto prepusti dvorano tržaškim gospem za kostimirani ples. Prihodnja plesna vaja bo torej prihodnj o sredo. S to zabavo sklene čitalnica svojo letošnjo predpustno sezono.

Nesreča v pristanišču. 44-letni Fran Vatovec iz ulice Navali št. 26 bil je včeraj na delu na obrežju Grumula, katero se sedaj razširjuje, ko mu je velik kamen padel na nogo in mu jo zlomil; poleg tega prizadel mu je padli kamen še druge rane. Njegovi tovariši so le s težavo mogli odstraniti težki kamen. Ko je ranjenec po došlem zdravniku dobil najnujnejšo pomoč, prenesli so ga v bolnišnico.

Velika nesreča v Lloydovem arsenalu. V Lloydovem arsenalu gradi se sedaj velikanski škripec in med drugimi je bil na tem delu tudi 34-letni tesar Josip Mikuš iz Dola pri Logatcu, ki je stanoval tu v ulici Sv. Tekla št. 4. Včeraj opoldne bil je Mikuš na vrhu škripeca in je hotel s pomočjo navore izvlači iz lesa železni sklep, ki je držal skupaj dva trams. Sklep pa je bil zelo močno zabiti, tako, da je moral Mikuš napeti vse svoje sile. Komaj pa se je sklep nekoliko zganil, se je naenkrat popolnoma izdril, vsled česar je Mikuš zgubil ravnotežje in padel se škripeca kakih 35 m globoko, kjer je obležal nezavesten.

Na kraj nesreče sta kmalu prihitela dva zdravnik ter konstatirala, da si je Mikuš o padcu prebil črepijo in bil tudi notraj težko poškodovan. Ko sta mu zdravnika poddelila prvo pomoč, se nesrečnega v bolnišnico, kjer je umrl ob 7. uri umrl. O padcu je Mikuš najprej zadel ob neko svetiljko, odkjer je potem odletel na kup tramov. Zapustil je udovo Frančiško roj. Laskovič in sinčka Frančiška, katera dva prebivata v Godoviču, v logaškem okraju.

Dražba premičnin. V sredo, dne 18. feb. ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Acquedotto št. 8, hiša oprava; v zagati del Moro št. 5, les in razao; v ulici Bonomo št. 1, hiša oprava; v ulici Istituto št. 14, hiša oprava.

Vesti iz ostale Primorske.

× **Zadarska »Unione«** razpuščena! Iz Zadra prihaja vest, da se je namestništvo vendar odločilo za to, da je razpustilo društvo »Unione«, ki je dalo zadnje dni mnogo govoriti o sebi radi tistega plesa, ki ga je hotelo prirediti pod slikami italijanskih vladarjev in junakov, v secei znakov — irredentizma in ob blešču peterčarne zvezde, kakor je razvidno iz razlogov, ki jih navaja oblast v podkrepljenje svoje odredbe. — Ta navaja oblast, da grupiranje teh znakov ne dopušča nobenega dvoma o pomenu, ki so ga imeli pred očmi: to da je bila demonstracija političnih čutov, stremečih po odtrganju teritorijev od državne celokupnosti. Oblast povdarja, da je bila to demonstracija felonije — izdajstva. Dalje pripoveduje oblast, kako je ves odbor odstopil, a na novi volitvi je bil soglasno izvoljen predsednikom isti dr. Milevich (11!), ki se absolutno ni hotel ukloniti zahtevam odposlanca oblasti in odstopiti od demonstracije ter je raje dopustil, da je rečeni ples izostal. S tem da se je društvo proglašilo solidarnim s prejšnjim postopanjem dra. Milevicha.

Sedajšnji povdarja utemeljevanje oblasti, da so državni uradniki, čim so doznali o tem, kar se je zgodilo, nemudoma izstopili iz društva.

Mi umejemo oblast, da se jej je mudilo posebno povdariti ta zadnji moment! V naših očeh pa je nersmerno važneje, dejstvo, da so bili e. k. r. drž. uradniki členu takega društva! Kajti tega naj nam ne pripoveduje nobeno namestništvo, da je še le o prireditvi tega plesa presenčil vodstvo društva takov duh! Mirno vestjo se more marveč trditi, da je takov duh felonije, izdajstva, vladal v društvu že poprej, da so členu-uradniki tudi vedeli, a so vendar ostajali členu društva!!! To je ravno značilno za razmere, da je drž. uradnikov, ki so členu društva, ki stremi »po odtrganju teritorijev od celokupnosti države«.

Oblast je torej razpustila društvo — »Unione«. Kako da mi sodimo o tej odredbi?! Jaseu je naš odgovor. Mi ne odobrujemo persekucij, ker nam ne dopušča tega svobodno-princip, a ne ugajajo nam tudi zato, ker so to le paliativna sredstva, s katerimi se nič ne doseže. Na mestu razpuščenega nastaja novo društvo z drugim imenom in z istimi tendencami in slavna oblast je zopet enkrat mahnila — po vodi! Zaplesalo je malce par valček in potem gledali bomo isto vodno gladino kakor poprej.

Razpuščanje društev je zvonjenje po toči! Modra vlada bi marveč skrbela z modro politiko, da v ljudstvu ne bi bilo terena za taka društva in bi si posebnost v zgajala tako e. k. uradništvo, ki sploh ne bivstopalo v taka društva! A ravno zato, ker na zistemu v Primorju pogrešamo take molčnosti, so razmere take kakoršne so in vlada se čuti prisiljeno razpuščati društva z izdajskimi tendencami ter naznanjati svetu s posebnim povdankom, da so državni uradniki — par dni poprej izstopili iz društva.

Takovo sodeve donša vladni zistem v Primorju! Ponosen naj bo nanj, kdor ga vzdržuje!

× **Prostovoljno gasilno društvo v Sežani** priredi dne 22. svečana 1903 veselico v krasno odišeni dvorani hotela »pri treh kronah« z jako zanimivim vspeedom. Začel tek točno ob 7. uri in pol.

Olbos.

× **Deželnemu realnemu gimnaziju v Pazinu** z ljubljanskim učnim jezikom je vlada podelila pravico javnosti za šolsko leto 1902—1903, priznavši mu ob enem razmerje reciprocitete.

× **Iz Renč.** Na mesto pok. g. Antona Bajca je imenoval kuratorij obrtne nadaljevalne šole za zidarje v Renčah definitivnim voditeljem na tej šoli g. Rudolfa Vižintina, učitelja tamkaj, in drugim učiteljem g. Urha Pavlica.

× **Samomor okrajnega sodnika.** Iz Orlovca v Dalmaciji poročajo, da se je okrajni sodnik Anton Višič vrget v reko Zrmanjo ter utonil. Samomorilec je zapustil ženo in več otrok. Predno je skočil v reko, je izpil stekleničico strupa ter si privezal kamen okolo vratu. V uradu je pustil uro, poročni prstan in list. Na bregu reke pa sukno in klobuk. Govori se, da je storil ta grozni korak radi tega, ker je dobival čisto ukore od predpostavljenih oblasti.

Vesti iz Kranjske.

* **Spomlad v zimi.** Na Šmarji gori nad Ljubljano so predvčerajšnjim izletniki trgali zvončke in druge cvetice, oznanjevalke spomladi. Nekateri so bili celo tako srečni, da so dobili že vijolice.

* **Voz preko trebuha.** V Bukovici je 15-letni Ig. Kljun prišel pod voz, ki mu je šel preko trebuha. Poškodovano ga je tako hudo, da je siromašni fant umrl še tisti dan.

* **Napad na občinskega redarja.** V Šiški pri Ljubljani je predsincenjuv neznan človek napal obč. redarja, ko je ta slednji v nekih stranskih ulicah prižigal luč. Zločinec je redarja zabodel v vrat in ga težko ranil.

* **Pravico javnosti** je priznala vlada za dobo tekočega šolskega leta 1. in 2. razredu idrijske realke in obenem priznala reciprocitno razmerje.

* **Volitve v celjski okolici.** Ker je zavedno slov. ljudstvo zvedelo, da mislijo celjski Neaci v svoji grabežljivosti naskočiti občino okolice celjske, tako, da bi dobili v njej gospodarstvo ter na ta način odtrgali okolici potom inkorporacije najboljšo davkoplačevalce, se isto pripravlja z vso vnemo na prihodnje volitve. Vsako nedeljo se prirejajo ljudski shodi po okolici, kjer se ljudstvo poučuje in se mu odpirajo oči pred nemško nesrečo. Predvčeraj je bil tak ljudski shod v Sp. Hudinji, ki je bil, kakor prejšnji, prav dobro obiskan.

Po »Slovenec«.

* **V Ameriko.** V noči od sobote na nedeljo se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ljubljani 76 Hrvatov v Ameriko.

Razne vesti.

Koliko je vredna žena. V Uganda stane dobra žena po srednji ceni štiri vole, škaltjo municije in šest šivalnih igel. Kuferska žena stane — primerno položaju nje rodbine v družbi — od dveh do deset krov. V Tatarski dajejo tašči gotovo kvantiteto masla. Pri Mishaičih (?) plača bogataš za svojo zaročnico dvajset volov; ako pa je siromak, more dobiti ženo za enega prašiča. V deželi Timora se ne more nikdo ženiti, ako ne poseduje slonovih zob. Na figijskem otoku treba imeti kitovih zob, a pri divjakih mongonskega plemena se more žena zamenjati z dvema jelenovima dlakama.

Pri nas se sicer žene ne kupujejo, stanejo na vendar le mnogo.

Štrajk dunajskih zdravnikov. Početkom oktobra m. l. dostavilo je ministerstvo za notranje stvari nižeavstrijskemu namestništvu naredbo, ki določuje, da morajo asistenčni zdravniki v tamošnjih bolnišnicah štiri leta prakticirati. Mladim zdravnikom ni to ugajalo in še istega meseca imeli so dunajski asistenčni zdravniki shod, na katerem so proti tej odredbi protestirali in odposlali ministerstvu spomenico, v kateri so navedli svoje zahteve. Ker niso do 1. decembra m. l. dobili nikakega odgovora, določili so kakor zadnji rok za odgovor na svojo spomenico dan 31. januarja t. l. Tudi do tega dne niso dobili še nobene rešitve, vsled česar so dunajski asistenčni zdravniki odposlali asistenčnim zdravnikom po vseh avstrijskih bolnišnicah spomenico, katero so vsi asistenčni zdravniki podpisali in se s tem obvezali, da bodo sledili vsem odredbam društva asistenčnih zdravnikov. V soboto so dobili slednji odgovor na svojo spomenico, kateri jih pa ni zadovoljil, vsled česar so dunajski asistenčni zdravniki, katerih je 200, sklenili stopiti v štrajk.

Dobava plaščev za srbsko vojsko. Iz Belegrada javljajo, da je srbska vlada naročila pri neki srbski tvrdki 50 000 vojaških plaščev za ceno po 24 krov za vsakega in da je stavila pogoj, da je naročene plašče doposlati v najkrajšem času.

70 let trgovski pomočnik. Moric Gutman, trgovski pomočnik v Budimpešti je slavil te dni 70 letnico svojega službovanja pri tvrdki Bernard Rust. Jubilar je ob enem dovršil 87 leto svojega življenja, a je še tako trden, da točno vrši svojo službo.

Podgane v Londonu. Neki okraji v Londonu imajo te dni veliko nadlogo. Mestni svet je namreč sklenil, da se ima porušiti mnogo starih hiš v nekem delu mesta. V tem delu so imele podgane v podzemskih luknjah svoja veličanska gnezda in ker so morale radi podiranja hiš pobegniti iz svojih dosedanjih bivališč, so podgane kar prepla-

vile vse bližnje ulice in udrle celo v hiše. V nekem velikem restavrantu so napravile ogromno škodo, pokvarile so vse perilo in vse pohištvo, pojele vse, kar je bilo notri in prepodile seveda vse goste, tako, da je moral gospodar restavrant zapreti. Pred podganami ni več prav nič varno in jih nikakor ni mogoče prepoditi. Nekega večera so v dvorano neke restavracije zaprli psa one pasme, ki je izvrstna za lov miši in podgan, a naslednjega jutra našli so le ostanke psa v dotičnem prostoru; podgane so ga namreč skoraj popolnoma prejele.

Slovensko društvo »Ilirijac« v Pragi priredi v proslavo 50 letnice rojstva slavnega češkega pesnika prof. Jaroslava Vrchlického, v petek dne 20. t. m. ob 8. uri zvečer v dvorani Choderove restavracije slavnostno društveno sejo z nastopnim vspeedom:

1. Pozdrav društvenega predsednika tov. iur. E. Stareta. 2. »O Jaroslavu Vrchlickém«, predava tov. iur. Franja vitez Žžka z Trocnova. 3. Anton Nedved: »Mili kraj«, zapoje pevski zbor »Ilirijec«. 4. Recitacija slovenskih prevodov Jaroslava Vrchlického, prevel iust. Janko Pretnar. 5. Hugo Sattner: »Pogled v nedolžno oko«, zapoje društveni kvartet.

Gostje dobro došli!

Vremenski vestnik. Včeraj toplomer ob 7. zjutraj 3,8, ob 2. uri popoldne 5,0 C. — Takomer ob 7. uri zjutraj 75,8, 9. — Danes plima ob — 49 predp. in ob 11:58 pop.; oseka ob 7:12 popoldne in ob 6:16 popoldne.

Književnost in umetnost.

Jaroslav Vrchlický, slavni češki pisatelj in pesnik, je slavil včeraj 50-letnico svojega rojstva. Vrchlický ni le eden najslavnejših sinov naroda češkega, ampak uvrščati ga je med najizbraneje duhove vsega sodobnega prosvitljenega sveta. Pred genijem Vrchlického se karjajo celo tudi sovražniki naroda češkega. »Neue Freie Presse« na pr. povdarja, da je pisateljska plodovitost Vrchlického taklika, da je le malo primer v svetovni literaturi. Poleg nepregledne vrste proizvodov svojega genija — epičnih in dramatiških del — je Vrchlický uzorno preložil na češki jezik malo ne vse vodilne duhove v literaturah drugih narodov. Na drugi strani se dala Vrchlického prevajajo na vse moderne jezike, posebno pridno tudi na nemški. Vrchlický — česar pravc ime je Emil Frida — je profesor splošne literature na češki univerzi.

Kako visok je Vrchlický po svojem geniju, priča tudi dejstvo, da ga je cesar posebnost odlikoval, povzdgnil ga v člena gospodske zbornice.

Po vsej pravici slavi narod češki jubilej Vrchlického kakor svoj — naroden praznik. Vsi češki listi prinašajo slavnostne članke.

Internacionalna korespondenčna asocijacija »I.C.A.« imenuje se zakonito priznana družba, katera svojim členom (med katerimi so učenjaki, umetniki, profesorji, častniki, uradniki, trgovci, jezikoslovci brez razlike stanu, konfesije in narodnosti) nudi dopisovalno zvezo v vsak resen namen z vsemi sloji, z vsemi narodi in v vseh jezikih. — V družbi je sedaj približno 2000 členov.

»Internacionalna korespondenčna asocijacija« ima doslej sedem sekcij in sicer: I. take, ki si dopisujejo radi zabave in iz zgolj idealnih smotrov, samo radi prijateljstva, ki izvira iz medsebojnega razpiranja različnih oseb iz različnih dežel in narodov; II. v svrhu učenja tu ih jezikov; III. za privatna poizvedovanja; IV. v žurnalističke (pisateljske) namene; V. za različna naročila v tujih krajih itd.; VI. za različne zbiralec poštnih znamk, naturalij itd.; VII. za prijateljstvo šaha. Letnina znaša 9 K 60 stot. Prospekti in pojanila se dbe od uredništva lista »I.C.A.«, Dunaj I., Kärntnerstrasse št. 31.

Brzojavna poročila.

Ustaja v Marokn.

MADRID 16. (B.) Glasom zadnjih vesti iz Feza od dne 11. t. m. so četa sultana napadle ozemlje pretendentu naklonjenih Kabilov v Hisyamu, uporniki pa so jih odbili in uprizorili veliko klanje.

Kuga.

PALMA 16. (B.) Italijanska ladija »Iris« je na svoji vožnji iz Združenih držav v Marsiljo dospela semkaj. Od moštva sta dva njh umrla a več pomorščakov je zbolelo, kakor se sodi, na kugi.

Imenovanje škofov na Francozskem. **PARIZ 17. (B.)** Ozirom na konflikt, ki je nastal radi zadnjega imenovanja škofov med francozsko vlado in vatikanom, javljajo listi, da je vatikan predložil, naj se namesto sporne besede »nobis« izvoli kako druga beseda istega pomena, ob kateri bi se francozka vlada ne spotikala. Neki kardinal da se je izjavil, da si jedne besede vendar ne more odpovedati konkordata.

Bolezen saksonskega princa Friderika Kristijana.

DRAŽDANE 17. (B.) Glasom zdravniškega poročila, izdanega ob 8 uri 15 min. predpoludne, niso v stanju princa Friderika Kristijana v zadnjih dneh navstale nikake spremembe. Če tudi je princ že v četrtem tednu bolezni, vendar se toplota telesa ni zmanjšala, kakor bi bilo želeli. Splošno stanje telesnih moči in tok so zadovoljivi.

Listnica uredništva.

Gospodu dopisniku iz državne zbornice na Dunaju:

Kuvertu prejeli odprto in s pripombo poštne urada: »Ohne Inhalt eingelangt«.

Izdajatelj in odgovorni urednik **FRAN GODNIK**.
Lastnik konsorcijski lista »Edinost«.
Natisnila tiskarna konsorcijska lista »Edinost« v Trstu.

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva vseh vrst.

— • T R S T • —

TOVARNA: Via Teza, vogal Via Limitana	ZALOGA: Piazza Rosario št. 2 (šolsko poslopje) in Via Riberge št. 21
---	--

Telefon št. 670.

Veliki izbor: tapetarij, srca in slik. Izvršnje naročbe tudi po posebnih načrtih.

Cene brez konkurence.

ILUSTROVANI ČENIKI ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavio se na parobrod ali železnico franko.

Gustav Bonazza
v Trstu, Piazza Barriera vecchia,
(vogal Androna dell' Olmo).

Velika zaloga pohištva, ogledal, okvirjev in tapetarij.

— Popolno opremljene sobe. —
Konkurenčne cene.

Naročbe se dostavijo razven embalaže franko na kolodvor ali brod v Trstu.

Užgani znak na zamašku

v varstvo proti ponarejanju

MATTONIJA
Giesshubler
Sauerbrunn.

Svoji k svojim!
ZALOGA

pohištva
dobro poznane

tovarne mizarске zadruge v Gorici (Solkan)
vpisane zadruge z omejenim poročtvom

prej Anton Černigoj
Trst, Via di Piazza vecchia (Rosario)
št. 1. hiša Marenzi.

Največja tovarna pohištva primorske dežele.
Solidnost zjamčena, kajti les se osuši v to nalašč pripravljenih prostorih s temperaturo 60 stopinj. — Najbolj udobna, moderni sestav. Konkurenčne cene.

Album pohištva brezplačno.

Pristen brinjevec

liter po 2 K 20 st prodaja PETER ŠMID v Selcah nad Škofjelo.

Proda se v Barkovljah obdelano zemljišče, 224 klft. po jako nizki ceni ali se pa zamenja z malo hišico. Naslov pri vratarju hiše št. 2 na poštnem trgu.

Išče se kmet iz Barkovlj, ki bi prezel pod dobrimi pogoji obdelovanje dekega zemljišča. Naslov pri vratarju hiše št. 2 na poštnem trgu.

Velikanski izbor raznega pohištva

spalne in jedilne sobe, svetlo ali megleno politirane.

Bogat izbor divanov, okvirjev, ogledal, stolic, stenskih ur

se rahaja v dobroznani zalogi pohištva

Rafael Italia
Trst - ul. Malcanton št. 1. - Trst.

Krompir iz Malte.

Dobro vpeljan agent išče zastopstvo najboljših trdk za **Vratislavo**. Ponudbe s cenami na: **Haasenstein & Vogler, A. G., Vratislava (Breslav) pod št. 237.**

A. BUCHBINDER

TRST. — ulica Riborgo št. 27. — TRST.
Raznovrstna zaloga ogledal in okvirjev tapetarij vseh vrst, ročnih kovčkov in velikih kovčkov vseh vrst po načrtih železnic. Naročbe sprejema za kompletne sobe toli v mestu koli za odpošiljanje po železnici ali morju.

Obuvala!

Pri Pepetu Kraševcu
zraven cerkve sv. Petra (Piazza Rosario pod ljud. šolo)
Bogata zaloga raznovrstnih obuval za gospode, gospe in otroke.

Poštarne naročbe se izvrše takoj. Pošiljanje po poštne proste.

Prezema vsako delo na debelo in drobno ter se izvršuje z največjo točnostjo in natančnostjo po konkurenčnih cenah.

Za mnogobrojne naročbe se toplo priporoča

Josip Stantič čevlj. mojster.

Zalagatelj uradnikov in uslužbenecv konsumnega skladišča c. kr. glavnega carinskega urada in c. kr. generalnih skladišč; nadalje stražnikov c. kr. javne straže v Trstu in Miljah ter orožništva c. kr. priv. avstr. Lloyd.

Glavni zastop za Trst, Kras, Goriško Istro, Dalmacijo in Tirolsko zavarovalnega društva na življenje in rente

GLOBUS

centralno ravnanje na Dunaju
I. Franz-Josefs-Quai št. 1a (v lastni hiši).

Popolno vplačana glavica 2.000.000 K, ustanovljena od dunajskega bančnega društva in bavarske hipotekarne in menične banke v Monakovu.

Sprejema zavarovanja na življenje v raznovrstnih kombinacijah in proti nizkim premijam. Specijalno zavarovanje otrok brez zdravniškega pregleda, izplačavi v slučaju ženitve ali prehoda v vojaške zavarovani zne sek proti malemu odbitku pred pretekom zavarovalne dobe.

Glavni zastop v Trstu, Corso tš
7. Telefon 469.

Paglianova pijača

● ● ● prof. Ernesta Pagliano ● ● ●

nečak pokojnega profesorja Hieronima Pagliano
je bilo predloženo zdrav. vodstvu min. za notranje posle v Rimu, koje je dovolilo razprodajo.
Odlikovano na narodni farmacevtski razstavi 1894 in na higijenični narodni razstavi 1900 z zlatimi kolajnami.

Ogibajte se vedno pobarejanj in zahtevajte vedno izdelke, koji nosijo na lončku in ovitkih našo varstveno znamko.

Naročbe je naslovljati na trdko

Prof. Ernest Pagliano, Napolj, Galata San Marco šte. 4.

TRGANJE
v rokah in nogah preneha vsakomu v treh dneh ako se posluži **antirheuminega mazila**. Cena steklenice s točnim navodilom in s poštnino, ako se denar naprej pošlje, gl. 1.20.

KAŠELJ
preneha ako se uporabi steklenico trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena s poštnino ako se denar naprej pošlje gl. 1.40. Pri zastarelih bolečinah treba nadaljnj trske.

ŽIV (11) ALZAM
„SALVATOR“

On čisti kri ter je najbolje zdravilo za notranje in vnanje bolezni.

Cena cmetu 12 steklenič 2 gl. 50 nvč., 24 steklenič 4 gl. 50 nvč., s poštnino, ako se denar naprej pošlje lekarni

„SALVATOR“
v Varaždinu
(Hrvatsko)

J. Pserhoferjeve odvajalne kroglice

pristne le z rudečim napisom »J. Pserhofer« na pokrovu vsake škatljice.

Za mnogo let razširjene, so te kroglice **staro priznane**, lahko odvajajoče in od mnogih zdravnikov občinstvu priporočeno zdravilo. Te kroglice delujejo tako mile, da se ne občuti nikakih slabostij ter jih zamorejo brez skrbi vžvati tudi otroci.

J. Pserhoferjeve odvajajoče kapljice, koje imenuje navadno občinstvo »Pserhoferjeve pirole«, se izdelujejo že nad 100 let edino in pristne v

J. PSERHOFERJEVI lekarni

na Dunaju, I. Singerstrasse 15.

Zavitek s 6 škatljicami stane K 2.10.

Manje od enega zavitka se ne more poslati.

Ako se denar predplača, se dopolnje poštnine prosto:

1 zavitek	K 2.00	4 zavitki	K 8.90
2 zavitka	4.70	5 zavitkov	10.50
3 zavitki	6.80	10	18.50

Posebno priporočljiva zdravila:

J. Pserhoferjev balzam proti ozeblinam, 2 lončka stneta franko, ako se predplača K 2.15

J. Pserhoferjeva grenka želočena tinktura, krepčujočega učinka za želoče, franko 12 steklenič ako se predplača K 5.—

J. Pserhoferjev balzam zoper rane, 12 steklenič franko, ako se predplača K 3.40

V manifakturni trgovini

tvrdke GIUSEPPE BOLLE

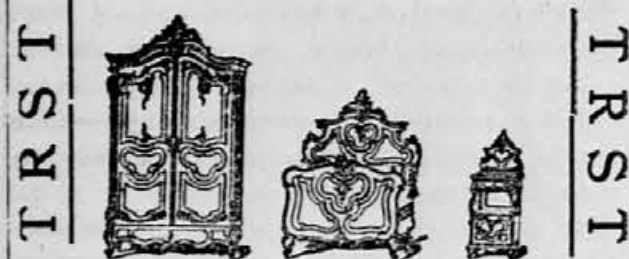
v ulici Nuova, nasproti palače Salem

Kuhinjske brisalke	od 10 nvč. naprej
Namizni prtji beli	12
„ „ „ in barvani	55
Brisalniki od platna	20
„ „ „ iz Tunisa	15
„ „ „ dlakasti	45
Garnitura za 6 oseb	1.80

Velikanski izbor žepnih rut od kotenine in platna itd.

TOVARNA POHIŠTVA IGNACIJ KRON

Dvorni založnik. — Ustanovlj. 1848.

ulica Cassa di Risparmio

Tovarna na Dunaju.
Novi ceniki, izvirni nariši, načrti za sobe na zahtevanje — brezplačno. —

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem odprl

gostilno

v ul. Belvedere št. 23 B.

Točil bom izvrstna in pristna vina, in sicer **dalmatinsko vino po 32 nvč., istrski refošk po 36 nvč., belo vipavsko po 40 nvč.**

Kuhinja bo vedno preskrbljena z dobrih jedili.

Priporočam se za obilen obisk

Fran Valetič.

Pekarna in slasličarna Antona Peternel

v ulici Solitario št. 25.

Podpisani priporoča svojo pekarno in slasličarno, v katerej se dobiva trikrat na dan svež kruh in slaslične vsake vrste. Prodaja tudi: vsakovrstne moke iz egrskih mlinov po najnižjih cenah, in pristni najfineji refošk v steklenicah.

Sprejema se tudi domač kruh v pecivo.

Udani

A. Peternel.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

se peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun, ter se obrestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 1/4 % takoj
„ 3 1/4 % na 6 mesecev
„ 3 1/2 % na 1 leto

Napoleone:

po 2 1/4 % na 6 mesecev
„ 2 1/2 % na 1 leto

b) Za giro-conto daje 2 1/4 % do vsakega zneska izplačnje se do 40.000 K a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajejo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-corrente inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

OBUVALA.

— Dobro jutro! Kam pa kam?

— Grem kupit par čevljev!

— Svetujem Vam, da greste v

ulico Riborgo št. 25 po domače k Pierotu. Tam vdobite vsake vrste obuvala za moške, ženske in otroke. Isti popravlja male stvari brezplačno ter sprejema naročbe vsakovrstno obuvalo na debelo in drobno.

Lastnik: Peter Rehar.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“ v LJUBLJANI

Polnovplačani akcijski kapital

K 1.000.000

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promete izdaja k vsakemu žrebanju.

Špitalske ulice šte. 2.

Zamenjava in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in divinkuluje vojaške ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic.

Daje predujme na vred. papirje.

Zavaruje srečke proti kurzni izgubi

Borzna naročila.

Podružnica v Spljetu

(Dalmacija.)

Denarne vloge vsprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.